

Ainavu ekoloģiskais plāns (ainavu telpas struktūras elementi)

Zonas Nr.: 7.1	Poligona Nr.: 1., 2
1. Ainavas attīstības mērķis	Saglabāt teritorijās pļavas.
2. Pašreizējā ainavas struktūra (zemes izmantošana, matricas un plankumi, ekotonu raksturojums)	Lauksaimniecībā izmantojamā zeme (zālāji vai ganības) mozaīkveida ainavā. Poligons nr. 7.1.1 aizņem 126.5 ha, nr. 7.1.2. – 43 ha.
3. Bioloģiskās daudzveidības raksturojums (sugas, biotopi, ekosistēmas)	Poligoni atbilst BVZ kritērijiem.
4. Pašreizējās ainavas estētiskās un kultūrvēsturiskās vērtības	Poligons 7.1.1 neatrodas ne estētiski nozīmīgo, ne kultūrvēsturisko ainavu teritorijās, savukārt poligons 7.1.2. atrodas Pociema apkārtnē, kurā izdalītas estētiski un kultūrvēsturiski nozīmīgas ainavu telpas.
5. Vispārējās tendences ainavas struktūras attīstībā un to ietekmējošie faktori	Poligoni atrodas lauksaimnieciski intensīvos apgabalos, teritorijas tiek apsaimniekotas (pļautas, noganītas).
6. Ainavu vai ainavu elementu pašreizējais aizsardzības režīms un tā ietekme uz ainavu struktūru	Teritorijas atrodas ZBR neitrālajā zonā. Aizsardzības režīms ainavu struktūru neietekmē.
7. Vēlamā ainavu struktūras un tās elementu attīstība	Lielākajā platībā atklāta pļava bez krūmu un kokaugu apauguma. Atkarībā no augsnes īpatnībām un vēsturiskās apsaimniekošanas, izveidojusies dabiskām, neielabotām pļavām raksturīga veģetācija. Atkarībā no esošā mitruma režīma daļa pļavas platības reljefa pazeminājumos applūst, pieļaujamas nepastāvīgas lāmas un pastāvīgi mitras ieplakas; reljefa paaugstinājumos – arī kserofītiska veģetācija. Esošie grāvji uzturēti – attīrīti no krūmu un koku apauguma. Jāizvērtē hidroloģiskā režīma atjaunošanas iespējas. Pļavās saglabājamas parkveida struktūras, ja tādas

Zonas Nr.: 7.1	Poligona Nr.: 1., 2
	vēsturiski izveidojušās, kā arī atsevišķas koku grupas, savrupi koki, kā arī krūmu un koku apstādījumi ap mājvietām, tajā skaitā to atliekām (pamati, sagruvušas ēkas u.c.).
8. Priekšlikumi ainavas izmantošanai un apsaimniekošanai , t.sk. konkrētas rīcības (īstermiņa, ilgtermiņa) vēlamā mērķa sasniegšanai	<p>Pļavas uzturamas nemainot vēsturisko, dominējošo apsaimniekošanas veidu (pļaušana un/vai ganīšana, tajā skaitā dažādās proporcijās). Pļava nopļaujama vienu reizi veģetācijas sezonā, pļaujot no centra uz malām, pļavas virs 3-5 ha, ieteicams nenopļaut vienā piegājienā, bet sadalīt pļaujamās platībās un tās nopļaut 1-2 nedēļu laikā. Pļaujama reljefa pazeminājumu, ieplaku nepļaušana. Gadījumos, kad apsaimniekošana ir apgrūtināta, pļaujama pļavas pļaušana vienu reizi trīs gados. Ieteicamais pļaušanas laiks ir sākot ar 15. jūliju, jāatzīmē, ka agrāka pļaušana ir pļaujama sausieņu pļavās, kamēr pārmitrās pļavas, tajā skaitā bezmugurkaulniekiem nozīmīgās ieteicams pļaut augustā, septembrī.</p> <p>Pļavas noganāmas, ievērojot minimālo dzīvnieku vienību skaitu uz ha, atkarībā no pļavas veida un Lauku atbalsta dienesta spēkā esošajiem metodiskajiem materiāliem. Mazākā riska ietvaros, vispārīgi pļaujama 1 dzīvnieku vienība uz 1 ha. Atkarībā no pļavas veida un veģetācijas sezonas īpatnībām (sausss, mitrs u.c.) ir atkarīga biomasas veidošanās, no kā, savukārt, izriet pļaujamo dzīvnieku vienību skaits uz 1 ha.</p> <p>Bioloģiski vērtīgās pļavas nav mēslojamas, piesējamas un ielabojamas.</p> <p>Esošie grāvji un to sistēmas uzturami ekspluatācijas kārtībā. Vēlama grāvju dambēšana pārmitrās pļavās, ar nosacījumu, ka saglabājas pļava (nemainās biotops, rezultātā neveidojas diķis, pastāvīga lāma, niedrājs u.c.).</p> <p>Atbalstāma esošu parkveida struktūru atjaunošana, ja tas negatīvi neietekmē esošas dabas vērtības.</p> <p>Iespēju robežās jā saglabā “vēsturiskie pļavu ceļi”, kas ierīkoti to uzturēšanai un apsaimniekošanai, nereti tie ir ļoti šauri, līkumaini, kā arī nodrošina vairāku atsevišķu pļavu savienotājfunkciju un ir savdabīga liecība par vēsturisko teritorijas apsaimniekošanu un tradicionālo dzīvesveidu.</p>
9. Priekšlikumi ZVBR zonējuma maiņai	Zonējums nav jāmaina.